

РЕШЕНИЕ

№ 1552

гр. София, 04.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав,
в публично заседание на 07.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **330** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/:

Производството е образувано по жалба на В. Д. В., срещу заповед за прилагане на Принудителна административна мярка /ПАМ/ № 7009 от 19.12.2019 г., издадена от С. А. Д. - полицейски орган - младши автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР – ОПП/ по чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДВП – временно спиране от движение на ППС, лек автомобил „Фолксваген“, с табели с рег. [рег.номер на МПС] – до отстраняване на неизправността. В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна и неправилна. Иска от съда да постанови решение, с което да отмени заповедта за налагане на ПАМ. В съдебно заседание, жалбоподателят чрез адв. Б., претендира присъждане на разноските по делото.

Ответникът – С. А. Д. - полицейски орган - младши автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в СДВР – ОПП, не взема становище по жалбата. В придружителното писмо, с което е изпратена административната преписка е направено възражение за прекомерност на поисканите разноски.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С оспорената заповед № 7009/19.12.2019 г., издадена от С. А. Д. - полицейски орган - младши автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в СДВР – ОПП, на В. Д. В. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДВП – временно спиране от движение на ППС на л.а.

„Фолксваген“ с табели с рег. [рег.номер на МПС] , което е технически неизправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение – до отстраняване на неизправността. Мярката е наложена, след като е прието, че с Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ бланков № 633120/19.12.2019 г. е констатирано, че на 21.11.2019 г., около 14.50 ч., в [населено място], лицето В. Д. В., управлява Фолксваген Транспортър с [рег.номер на МПС] по [улица], като при извършена полицейска проверка на ул. „508“ се е установило, че по регистрационен талон, МПС се води с дизелов двигател, а същият е установен в момента на проверката с бензинов двигател. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 101, ал. 4 във вр. с чл. 147, ал. 5, т. 2 от ЗДвП. Актът е съставен по докладна записка и е връчен на същата дата, като е отбелязано, че лицето има възражения.

По делото са приложени: Декларация от В. В. от 19.12.2019 г., от която се установява, че на 21.11.2019 г. около 14.50 ч. е управлявал л.а. Фолксваген Транспортър с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]; докладна записка от 06.01.2020 г., изготвена от С. Д. – актосъставител; докладна от 21.11.2019 г., изготвена от Й. Б. – полицай в 1 група, 2 сектор при ОСПСОВОР – СДВР, от която се установява, че на 21.11.2019 г. за времето от 08.30 ч. до 20.30 ч. са били назначени съвместно с полицай И. Ф. като АП екип 5, като около 14.50 ч. на [улица]и ул. „508“, са проверили л.а. Фолксваген Транспортър с рег. [рег.номер на МПС] , с водач В. Д. В. и возещият е в автомобила негов брат Н. В.. При проверката установили, че автомобилът е дизелов по документи, а в действителност двигателя е бензинов. Водачът обяснил, че е сменил двигателя, но не е пререгистриран и го кара по този начин.

В преписката се съдържат още: Протокол за резултати от извършена проверка № 19020005-22/11.12.2019 г. на Т., от която е видно, че изменението в конструкцията на МПС л.а. Фолксваген Транспортър с рег. [рег.номер на МПС] е допустимо; Удостоверение за изменение на конструкцията на регистрирано ППС № А017746/23.12.2019 г. на ИА „Автомобилна администрация“, от което е видно, че л.а. Фолксваген Транспортър с рег. [рег.номер на МПС] , представен за одобряване на 13.12.2019 г., отговаря на техническите изисквания на Наредба № Н-3/18.02.2013 г. за изменение в конструкцията на регистрираните ППС, като регистрацията на ППС може да бъде променена, без допълнително одобряване в РБългария.

В настоящото производство са приобщени като доказателства СРМПС №[ЕИК], Заповед рег. № 8121з-1524/09.12.2016 г. за определяне служби за контрол по ЗДвП на министъра на вътрешните работи, заповед № 8121з-1496/06.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи за възлагане на функции по общото и непосредствено ръководство на МВР и Заповед рег. № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, за определяне на длъжностни лица да издават заповеди за прилагане на ПАМ.

Заповедта е връчена на лицето на 19.12.2019 г., като жалбата е входирана директно в АССГ с вх. № 70 на 02.01.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: подадена от легитимирано лице, за което е налице интерес от обжалването и срещу подлежащ на оспорване административен акт и в 14 - дневния срок за оспорване, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

В настоящето производство и съгласно чл. 168, ал. 1 във вр. чл. 146 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган в установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му. Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДВП – началник група при СДВР – ОПП, който е надлежно оправомощен да прилага ПАМ по ЗДВП съгласно Заповед рег. № 81213-1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи и Заповед рег. № 5133-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, в установената форма по чл. 59, ал. 2 от АПК.

Производството по делото е образувано по жалба срещу заповед, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДВП - за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неисправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение.

Видно от мотивната част на заповедта, ПАМ е наложена на жалбоподателя, поради това, че МПС Фолксваген Транспортер с рег. [рег.номер на МПС] е технически неисправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение. Съставеният АУАН, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДВП, като официален документ, има обвързваща и презумптивна доказателствена сила за отразените в него обстоятелства. Същият обаче е съставен по докладна записка от 21.11.2019, в която се съдържа лаконично фактическо описание в частта, относно извършеното нарушение. От констативната част на издадения АУАН бланков № 633120/19.12.2019 г., послужил й като основание за издаване на заповедта е видно, че на 21.11.2019 г., около 14.50 ч., в [населено място], лицето В. Д. В., управлява Фолксваген Транспортер с [рег.номер на МПС] по [улица], като при извършена полицейска проверка на ул. „508“ се е установило, че по регистрационен талон, МПС се води с дизелов двигател, а същият е установен в момента на проверката с бензинов двигател. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 101, ал. 4 във вр. с чл. 147, ал. 5, т. 2 от ЗДВП. Жалбоподателят впоследствие е възразил за отразените в него факти и обстоятелства в нарочно възражение до началника на СДВР – ОПП.

Съобразно цитираната за нарушена разпоредба на чл. 101, ал. 4 от ЗДВП, неизправностите и тяхната класификация се определят с наредбата по чл. 147, ал. 1. Текстът на разпоредбата на чл. 147, ал. 1 гласи, че регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета и пътните превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на пътните превозни средства на подразделенията на въоръжените сили, и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Условието и редът за извършване на прегледа на превозните средства, с изключение на самоходните машини, колесните трактори с максимална конструктивна скорост, ненадвишаваща 40 km/h, и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи. Съгласно текста на

втората сочена за нарушена норма на чл. 147, ал. 5, т. 2 от ЗДвП, пътните превозни средства се представят на периодичен преглед за проверка на техническата им изправност, като сроковете по ал. 3 не се прилагат при изменение в конструкцията на превозното средство, свързано с безопасността на превозното средство или опазването на околната среда, или промяна на категорията му. От анализа на цитираните правни норми, сочени в АУАН като нарушени от В., може да се направи обоснован извод, че касаят представянето на МПС на периодичен преглед за проверка на техническата изправност. Същите са бланкетни и не конкретизират нито каква трябва да е техническата неизправност на едно МПС, която да релевира извършване на нарушение по този текст, нито съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми, нито каква точно промяна в конструкцията. Видовете техническа неизправност на едно МПС са подробно посочени в разпоредбата на чл. 10 от ППЗДвП, както и са изброени в чл. 37 от Наредба № Н-32/2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, като посочването на конкретна неизправност в случая, не е направено в процесната заповед. В чл. 3 от Наредба № Н-3/18.02.2013 г. за изменение в конструкцията на регистрираните пътни превозни средства и индивидуално одобряване на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите - членки на европейския съюз, или друга държава - страна по споразумението за европейското икономическо пространство, е посочено какво е изменение в конструкцията на ППС, а именно: 1. всяка процедура по промяна в техническите данни на ППС, посочени в свидетелството му за регистрация или в конструктивни или технически характеристики на ППС, които са заложили от производителя по време на неговото производство или които са били одобрени по реда на наредбата; 2. добавянето на системи, компоненти, отделни технически възли и оборудване. Не е изменение в конструкцията на ППС: 1. промяната на цвета му; 2. смяната на двигателя му с двигател от същия тип, марка, модел и код - когато има и неизменено окачване. Принципно, посочването на бланкетни разпоредби обуславя наличието на конкретизиращи и следва същите да бъдат посочени като правно основание както в АУАН, така и в ЗППАМ. В процесния случай, видно от описаната в АУАН фактическа обстановка, послужила като основание за издаването на заповедта, не може да се приеме, че се касае за наличието на нарушение по чл. 101, ал. 4 във вр. с чл. 147, ал. 5, т. 2 от ЗДвП.

Впоследствие, в докладна записка от 06.01.2020 г., изготвена от С. Д. – актосъставител, е посочено, че при съставянето на АУАН с бланков № 633120/19.12.2019 г. е допусната техническа грешка, като за нарушени вместо чл. 101, ал. 4 във вр. с чл. 147, ал. 5, т. 2 от ЗДвП, да се счита за вярно чл. 146, ал. 1 от ЗДвП. Съобразно тази норма, изменение в конструкцията на регистрираните пътни превозни средства и индивидуално одобряване на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите - членки на Европейския съюз, или друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, се извършват при условия и по ред, определен с наредба от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Тази норма е относима към извършеното административно нарушение, но същата следва да е посочена в АУАН и в заповедта за прилагане на ПАМ, а не впоследствие. Този порок следва да се приеме за съществен, водещ до незаконосъобразност на заповедта, тъй като е от значение при прилагането на ПАМ, а посочването на относимата норма след издаването на

заповедта не може да санира липсата и изначално. Като е сторил това, административният орган е допуснал нарушение, което е самостоятелно основание за незаконосъобразност на административния акт.

По изложените съображения, съдът приема, че оспорената ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДВП е незаконосъобразна, постановена при неправилно приложение на материалния закон.

Ето защо заповед № 7009 от 19.12.2019 г., издадена от С. А. Д. - полицейски орган - младши автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в СДВР – ОПШ като незаконосъобразна следва да бъде отменена, а жалбата на В. Д. В. следва да бъде уважена като основателна.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и съевременно направеното искане от страна на адв. Б., като пълномощник на оспорващия, на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски. Съгласно представените доказателства за извършено плащане на адвокатско възнаграждение, съобразно представения договор за правна защита и съдействие[ЕИК] № 13 от 07.02.2020 г., същото е в размер на 500 (петстотин) лева. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималното възнаграждение за осъществяване за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 500 лв. Уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение е точно в този размер, делото е с фактическа и правна сложност от характерните за този вид дела, не надвишаваща ги, при разглеждането му в едно съдебно заседание, поради което адвокатското възнаграждение следва да се определи в размер на 500 /петстотин/ лева. Следва да се присъдят и направените разноски в размер на 10 (десет) лева за държавна такса, или общо разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд-София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА заповед № 7009 от 19.12.2019 г., издадена от С. А. Д. - полицейски орган - младши автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в СДВР – ОПШ, с която на В. Д. В. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДВП – временно спиране от движение на ППС, лек автомобил „Фолксваген“, с табели с рег. [рег.номер на МПС] – до отстраняване на неизправността.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, ДА ЗАПЛАТИ на В. Д. В., общо разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: